

Kážeň z evanjelických služieb Božích so spovedou a Večerou Pánovou v Bratislave (NK); 22. 2. 2026, **1. pôstna nedeľa**, 8.30/10.00 h, ES: 109, 311, (VP 113), 298, A 28, ev.: Matúš 4, 1 - 11, téma: **Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní**

List Jakuba 1, 12: „¹² Blahoslavený muž, ktorý vytrvá v pokúšaní, lebo keď sa osvedčil, prijme veniec života, ktorý zaslúbil (Pán) tým, čo Ho milujú.“

Milí bratia a milé sestry!

V piesni (ES 456) spievame: „Ježiši, Ty sám, kliesni cestu nám.“ Pán vsutku ide pred nami, kliesni nám cestu.

Ježišova životná cesta je úzko spojená s pokúšaním.

Ježiš bol pokúšaný počas 40-dňového pôstu na púšti.

Bol pokúšaný v diskusiách s protivníkmi (čítaj: L 10, 25; Ján 8, 4 - 6; Mt 22, 15 - 18).

Bol pokúšaný v Getsemanskej záhrade, kde zápasil o poslušnosť a vernosť svojmu nebeskému Otcovi.

Pokúšenie Ho obklopovalo až do hodiny Jeho smrti. Pred ukrižovaním aj na kríži bol vysmievaný a potupovaný (Mk 14, 16 - 20 . 29 - 32).

V už spomenutej piesni (ES 456) vyznávame: „Ježiši, Ty sám, kliesni cestu nám - a my váhať nebudeme, v šľapajách Ti kráčať chceme.“ **Krstom sme boli povolaní nasledovať Pána Ježiša Krista. Preto ani nás v živote neobchádzajú skúšky a pokúšania.** Myšlienково to chápeme, no **keď z listu Jakuba počujeme: „Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní“**, pýtame sa: **„Nie je to priveľa?“ Ved' to znamená úplné obrátenie celého nášho zmýšľania.**

Všeobecne vychádzame z toho, že šťastný je, kto má úspech, kto je zbavený starostí a ťažkostí.

Nie je protirečením pokladať za blahoslaveného - t. j. šťastného v Božích očiach - toho, kto vytrvá v pokúšaniach?

Nie - slovo: **„Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní“** (Jk 1, 12) platí. V ňom je opísaný sám Pán Ježiš. Bol to On, kto znášal pokušenie, kto bol pokúšaný vo všetkom ako my, ale bez hriechu (Žid 4, 15).

Ježiš čelil pokúšaniam dôverou v Božie slovo. Aj vtedy, keď umieral na kríži, zostal verný Bohu. Naplnilo sa pri ňom: **„Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní.“** Preto dostal od nebeského Otca veniec života. Boh Ho neponechal v smrti. Vzkriesil Ho z mŕtvych.

Keď sa takto dívame na Ježiša, Jeho konanie, môžeme s celkom iným, novým vnútorným postojom povedať: „Mňa blaží Božia blízkosť!“ (Ž 73, 28a) **Aj tam, kde sme skúšaní a napádaní pokušením - aj tam, kde musíme znášať utrpenie, vždy sme dôverovať Pánovi - Jeho slovu.** Božie slovo je mocné aj pri nás slabých a dáva nám silu vstať, keď padneme.

„Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní.“

Téma víťazenia či podľahnutia v pokúšaniach sa tiahne celou Bibliou. Nielen my sme pokúšaní, ale neraz sami pokúšame Boha. Už dávni Izraelci v tom vynikali. V 4M 14, 22 Hospodin hovorí: „*Videli moju slávu a moje znamenia, ktoré som konal v Egypte i na púšti, a predsa ma už desaťkrát pokúšali a neposlúchli ma.*“

V 2M 17. kap. sa píše, ako sa Izraelci počas putovania po vyjdení z otroctva v Egypte utáborili v Refidíme. Nebolo tam vody. Hádali sa s Mojžišom, aby im dal vodu a reptali, či ich preto vyviedol z Egypta, aby ich aj ich potomkov na smrť umoril smädou? Mojžiš nazval to miesto *Massa a Meribá* (pokušenie a hádka), pretože **Izraelci sa vadili a pokúšali Hospodina**

vrvaciac: Je Hospodin uprostred nás, či nie? (2M 17, 1 - 7)

Nepoznáme to aj my? Ako často na zdôvodnenie odmietnutia viery zaznieva ako argument: „Neverím v Boha, ktorý dopúšťa toľko utrpenia.“

Pravdaže, ako kresťania prajeme každému človeku len to najlepšie. Sami sa obávame chorôb a katastrof. Ale **môžeme z toho vyvodzovať nárok v zmysle: Pretože verím v Boha a mám rád ľudí nemôže sa mi stať nič zlého? Ak Boh nerobí, čo si želim, potom je na nič. S vierou v Neho je koniec. Zriekam sa jej... - Vnímame, že to by bolo prevrátené zmýšľanie. Nie viera, ale snaha o vypočítavý obchod s Bohom. Verím Mu, kým mi „sype“, inak...**

Miesto, kde Izraelci pokúšali Hospodina, Mojžiš nazval *Massa a Meribá* (pokušenie a hádka). Izraelci, namiesto aby prejavili vieru v Boha, aby dôverovali Božím sľubom, pokúšali Boha a hádali sa s Mojžišom. Mojžiš volal k Bohu o pomoc, vraví Bohu: „*Ešte chvíľu a ukameňujú ma.*“ Pán Mu povedal, aby pred ľuďom udrel palicou na skalu a potečie z nej voda. A skutočne sa tak stalo, Pán opäť preukázal svoju moc. Dal ľudu piť vodu zo skaly.

Neviedla by však k rovnakému cieľu už úprimná prosba k Pánovi? **Prosba namiesto „pokúšania a hádok“. Pán Ježiš nás k dôvere v Boha, vyjadrenej úprimnou prosbou, neustále povzbudzuje.**

Na začiatku tohtoročného pôstneho obdobia nám Božie slovo pripomína, že cez duchovné zápasy a odpor proti hriechu smerujeme k víťazstvu, ktoré nám daroval Boh. K tomuto víťazstvu nejestvujú skratky. Chciť obísť duchovné zápasy - to je slepá ulička.

Pokúšania prichádzajú, no v Božích očiach je šťastný (blahoslavený), kto v pokušeniach vytrvá. Odmena od dobrého nebeského Otca ho neminie. V súvisi s ňou Biblia používa obraz „**veniec života**“. Je symbolom Bohom darovaného víťazstva tým, ktorí bojujú s pokušeniami. **Veniec života je obraz nebeskej odmeny - večného života v Božej blízkosti.** Hodno po ňom túžiť, oddá sa oň usilovať.

Aké tváre môže mať pokúšanie?

Môže ísť o **pokúšanie cez ľudí, ktorí nás odvádzajú od viery.**

Alebo o **pochybnosti o Božej добрote.**

Pokúšaním sa nám môžu stať aj údery života, bolesti, choroby naše, či našich blízkych.

Greg Laurie napísal: „Jednou z najúčinnějších stratégií diabla je presvedčiť ľudí, že život, ktorý ponúka Ježiš, je nejakým obmedzujúci, nudný alebo nenapĺňajúci. Snaží sa nás rozptyľovať prázdny, povrchnými, sebeckými a nakoniec deštruktívnymi činnosťami. Skresľuje náš pohľad, aby sme nedokázali rozoznať, čo je v živote skutočne zmysluplné a uspokojujúce. Nepodľahnite jeho lžiam. Nasledujte Krista. Objavte, aký bohatý a uspokojujúci môže byť váš život.“

V pokúšaniach sme Boha prosiť. Môže to byť naliehavá a vytrvalá prosba, no mala by zostať prosbou a nikdy sa nezmeniť na postoj: „Bože, ak to neurobiš, tak...“!

Pán Ježiš nás učil inému prístupu:

(1) **Viere v Božie slovo:** „*Napísané je: Nebudeš*

pokúšať Pána, svojho Boha!“ (Mt 4, 7). A

(2) **Dôvere, že Božie riešenie je najlepšie:** „*Otče, Tebe je všetko možné; odvráť*

odo mňa tento kalich (utrpenia); avšak nie čo ja chcem, ale čo Ty“ (Mk 14, 36).

Milí bratia, drahé sestry, **ťažké otázky, pochybnosti, pokúšania prichádzajú. Podstatné je, ako s nimi naložíme, čomu dáme priestor. Či bude naším základom viera:** Pán **Boh** je dobrý, **vždy nám chce dobre**, má nás rád a veľmi mu na nás záleží. **Alebo dáme priestor hlasom, ktoré Boha spochybňujú, ohovárajú** (por. 1M 2, 16n 1M 3, 1), **pokúšajú Ho**. Zásadné je, čomu dáme priestor. Ak je základom našej viery to, že Boh je dobrý, Jeho láska, Jeho zaslúbenia – ktoré nám pripomína aj Večera Pánova, budeme mať pevný fundament na prekonávanie pokušení. **Keby sme s nimi chceli bojovať ako „naháči“ - vo vlastnej sile, bez celej Božej výzbroje (Ef 6, 10nn), nemáme nijakú šancu na úspech. S Bohom však môžeme vyjsť z pokúšaní prečistení, zocelení, s pevnejšou a vytrvalejšou vierou.**

Blahoslavený, kto vytrvá v pokúšaní, lebo keď a osvedčil, prijme veniec života, ktorý zaslúbil (Pán) tým, čo Ho milujú. Amen.

Modlitba: Láskavý, mocný Bože, Tvoj Syn, náš Spasiteľ Ježiš, odolal všetkým pokušeniam. Pomôž nám, aby sme Ti – podobne ako On –

slúžili ako Pánovi, úprimne Ti dôverovali, prosili Ťa a ďakovali Ti.

Prosíme, v pokúšaniach nám pripomeň, čomu nás učil Pán Ježiš: Viere v Tvoje slovo a dôvere, že Tvoje riešenia, Bože, sú najlepšie.

Odpusť nám všetky naše zlyhania, previnenia i to, čo sme zanedbali v konaní dobra a posilni nás k Tebe milému životu daromi svätej Večere. Amen.

S použitím myšlienok Petra Brückamna (FB 2026), Andreasa Eisena (FB 2025) a Jana Nohavicu (Cestou víry s Jakubem): **Martin Šefranko, evanj. a. v. farár**